

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

21 iunie 2023

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:
Președinte – Guzun Ion
Judecători – Eremciuc Ghenadie, Daguța Sergiu,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat de către condamnatul *Stavinschi Nicu*, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 octombrie 2022 și a sentinței Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 28 februarie 2022, în cauza penală în privința lui

Stavinschi Nicu xxxxx, născut la xxxxx,
originar xxxxx.

Termenii de examinare:
prima instanță: 23.07.2020 – 28.02.2022;
instanța de apel: 07.06.2022 – 05.10.2022;
instanța de recurs în anulare: 21.12.2022 – 21.06.2023.

Asupra motivelor invocate în recurs, în baza materialelor cauzei penale, Colegiul penal

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 28 februarie 2022, *Stavinschi Nicu* xxxxa fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin.(1) Cod penal.

S-a încetat procesul pornit în privința lui *Stavinschi Nicu* în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal, din motivul intervenirii prescripției tragerii la răspundere penală prevăzut de art. 60 Cod penal.

2. În sentință, prima instanță a constatat în fapt că:

Stavinschi Nicu la 08 februarie 2018, aproximativ la ora 10:00, în mun. Chișinău, contrar cerințelor pct. 14 lit. a) al Regulamentului Circulației Rutiere care prevăd că, conducătorului vehiculului îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influența drogurilor sau altor substanțe contraindicate, sub influența preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacției, fiind în stare de ebrietate produsă de substanțe stupefiante, a urcat la volan și condus autoturismul de model „xxxxx”, cu numărul de înmatriculare xxxxx.

xxxxx a manifestat imprudență în trafic, nu s-a isprăvit cu conducerea mijlocului de transport și ca rezultat s-a tamponat cu automobilul de model „xxxxx”, cu numărul de înmatriculare xxxxx, la volanul căruia se afla Grosu Ștefan.

În cadrul documentării cazului *Stavinschi Nicu* a fost suspectat de conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică. Astfel, fiind supus examinării medicale de constatare a faptului consumului de alcool, stării de ebrietate și naturii ei, în cadrul Dispensarului Republican de Narcologie s-a stabilit, conform procesului verbal nr.

2005 din 08.02.2018, că Stavinschi Nicu se afla în stare de ebrietate provocată de substanțe stupefiante (canabinoide), cantitatea stabilită fiind de 115 mg/ml canabinoide (THC).

Astfel, acțiunile lui *Stavinschi Nicu* au fost încadrate juridic în baza art.264¹ alin.(1) Cod penal, după semnele calificative – ”*conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate produsă de substanțe stupefiante*”.

3. Nefiind de acord cu sentința pronunțată împotriva acesteia a declarat recurs avocatul *Țapeș Artur* în numele inculpatul Stavinschi Nicu, solicitând casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de fond, în alt complet de judecată.

3.1. În argumentarea recursului declarat, avocatul a invocat că, prima instanță la adoptarea sentinței nu a luat în considerare probele și motivele prezentate de către partea apărării, apreciindu-le critic, punând la baza sentinței raportul de expertiză medico-legală precum și declarațiile martorilor acuzării Roșior Gheorghe și Botezatu Maia, care de fapt au fost interpretate eronat.

Avocatul a susținut că, martorul Roșior Gheorghe a declarat că acțiunile întreprinse în cadrul testării la care a fost supus Stavinschi Nicu se referă mai mult la constatarea a faptului de consum și nu a stării de ebrietate. Însuși „consumul este o încălcare”, echivalând acest fapt cu starea de ebrietate propriu-zisă.

Mari dubii trezește și declarația precum că „Manifestările clinice dispar odată cu substanțele canabinoide din urină”, fiind ignorate în același timp declarațiile că „după consum cânepa o poți depista timp de 72 de ore”, din care se constată că persoana după consum este în stare de ebrietate pe parcurs a 72 de ore.

Referitor la manifestările constatate de Roșior Gheorghe în conținutul procesului-verbal privind constatarea stării de ebrietate ca: respirație 20, puls 96, pupile înguste, reacției încetinită, avocatul a menționat că, aceste manifestări pot fi prezente și în urma suferirii unei situației de stres, ca urmarea a implicării în cadrul unui accident rutier;

La fel, a invocat că martorul Botezatu Maia a declarat că, starea de ebrietate se constată anume din probele de sânge, iar în cazul urinei se consideră faza de eliminare.

Prin urma apelantul a invocat că, nu este neclar cum a fost posibilă stabilirea stării de ebrietate a persoanei pe baza probei de urină, în cadrul fazei de eliminare, când proba de sânge a arătat un rezultat negativ.

De asemenea, invocat că la incriminarea infracțiunii presupus săvârșite de Nicu Stavinschi a servit procesul-verbal cu privire la stabilirea stării de ebrietate nr. 2005 din 08.20.2018, iar raportul de expertiză extrajudiciară nr. 201806P0166 din 21.03.2018 combate cu certitudine concluziile ce rezultă din procesul-verbal cu privire la stabilirea stării de ebrietate indicate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 octombrie 2022, a fost admis recursul declarat, casată parțial sentința inclusiv din oficiu în baza art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care, *Stavinschi Nicu* a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (1) Cod penal și liberat de pedeapsa penală în legătură cu intervenirea termenului de prescripție de atragere la răspundere penală în temeiul art. 60 alin. (1), lit. a) Cod penal.

4.1. În motivarea soluției emise, instanța de recurs a menționat că, cercetând suplimentar probele administrate de instanța de fond și apreciindu-le din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, în corespundere cu cerințele art.101 Cod de procedură penală, călăuzindu-se de propria convingere, starea de fapt și acțiunile inculpatului Stavinschi Nicu, corect au fost încadrate în prevederile art.264¹ alin.(1) Cod penal.

În pofida faptului că, inculpatul Stavinschi Nicu, a pledat nevinovat, vinovăția acestuia a fost dovedită prin probele acumulate de organul de urmărire penală, cercetate de

către instanța de fond și verificate de către instanța de recurs și anume: declarațiile martorilor Botezatu Maia (f. d. 118-119, vol. II), Ceban Vadim (f.d. 117, vol. II), Roșior Gheorghe (f.d. 120-121, vol. II), precum și prin procesul-verbal de ridicare și procesul-verbal de examinare din 17 iulie 2019, prin care de la SEI al SSTCR al DP mun. Chișinău a fost ridicată și examinată copia procesului-verbal nr. 205 al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și natura ei, întocmit la 08.02.2018 în privința lui Stavinschi Nicu, potrivit concluziile căruia este - stare de ebrietate provocată de stupefiante (canabinoide) (f.d. 85-87, vol. I); ordonanța de recunoaștere și anexare a documentelor la cauza penală din 17 iulie 2019, prin care copia procesului-verbal nr. 205 al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și natura ei, întocmit la 08.02.2018 în privința lui Stavinschi Nicu, a fost recunoscută în calitate de corp delict și anexată la materialele cauzei penale; (f. d. 88, vol. I); raportul de expertiză extrajudiciară nr. 201806P0166 din 21 martie 2018, întocmit de către expertul judiciar toxicolog medico-legal al Centrului de Medicină Legală Gherasim Alina, în baza îndreptării nr. 01-12/376 din 12.03.2018 a IMSP Dispensarul Republican de Narcologie și cererea de contestare a cet. Stavinschi Nicu, potrivit concluziilor căruia - în proba de sânge, prezentată pe numele cet. Stavinschi Nicu, nu s-au depistat canabinoide - compuși chimici activi ai canabisului (f. d. 99-100, vol. I).

Instanța de recurs a apreciat critic argumentele invocate de către partea apărării, potrivit căreia, inculpatul nu ar fi consumat substanțe stupefiante și că rezultatele examenelor medicale nu ar fi corecte, or, starea de ebrietate a inculpatului a fost probată prin procesul-verbal al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei cu nr. 2005 din 08.02.2018, potrivit concluziilor căruia lui Stavinschi Nicu i s-a constatat starea de ebrietate provocată de stupefiante canobinoide.

Cu referire la concluziile raportului de expertiză extrajudiciară nr. 201806P0166 din 21.03.2018, potrivit căruia în proba de sânge, prezentată pe numele Stavinschi Nicu nu s-au depistat substanțe canabinoide, doar confirmă rezultatul primar al testării cu proba de sânge și nici într-un fel nu constată dacă persoana se află sau nu în stare de ebrietate, instanța de recurs a statuat că colaboratorii secției toxicologie nu stabilesc starea de ebrietate, deoarece nu ține de competența acestora, ci cercetează probele biologice spre examinare cu întrebările concrete, fapt confirmat prin declarațiile martorului Botezatu Maia, care a examinat proba de sânge contestată de inculpatul Stavinschi Nicu.

Prin prisma cumulului de probe anexate la dosar și cercetate în ședință de judecată, inclusiv: declarațiile martorilor Botezatu Maia, Ceban Vadim și Roșior Gheorghe, raportul de expertiză extrajudiciară nr. 201806P0166 din 21 martie 2018, toate probele fiind apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, s-a constatat că inculpatul Stavinschi Nicu a săvârșit fapta incriminată prevăzută de art. 264¹ alin. (1) Cod penal.

La capitolul individualizării pedepsei penale, instanța de recurs a reținut că, potrivit art. 16 Cod penal, infracțiunea prevăzută de art. 264¹ alin. (1) Cod penal, săvârșita de către inculpat, se califică ca infracțiune „ușoară”.

În conformitate cu art. 60 alin. (1), lit. a) Cod penal, (1) Persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii infracțiunii au expirat următoarele termene: a) 2 ani de la săvârșirea unei infracțiuni ușoare.

Potrivit art. 332 alin. (1) Cod de procedură penală, (1) În cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute în art.275 pct. 5)–9), 285 alin.(1) pct.1), 2), 4), 5), precum și în cazurile prevăzute în art.53-60 din Codul penal, instanța, prin sentință motivată, încetează procesul penal în cauza respectivă.

În conformitate cu art. 389 alin. (4), pct. 3) Cod de procedură penală, (4) Sentința de condamnare se adoptă: 3) fără stabilirea pedepsei, cu liberarea de răspundere penală în cazurile prevăzute în art.57 și 58 din Codul penal, cu liberarea de pedeapsă în cazul prevăzut în art.93 din Codul penal sau al expirării termenului de prescripție.

În acest context, instanța de recurs a reținut că, inculpatul Stavinschi Nicu a comis fapta prejudiciabilă prevăzută de art. 264¹ alin. (1) Cod penal la 08 februarie 2018, iar la 08 februarie 2020 termenul de prescripție a expirat. În legătură cu acest fapt, instanța de recurs a dispus liberarea inculpatului Stavinschi Nicu de pedeapsă penală în temeiul art. 60 alin. (1), lit. a) Cod penal, în legătură cu expirarea termenului de prescripție de tragere la răspundere penal

5. Nefiind de acord cu decizia instanței de recurs, condamnatul *Stavinschi Nicu* a declarat recurs în anulare, prin care solicită casarea totală a deciziei instanței de recurs, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care Stavinschi Nicu să fie achitat.

În motivarea recursului în anulare, recurentul a invocat că învinuirea atribuită recurentului de către acuzatorul de stat poartă doar un caracter declarativ și se bazează pe presupuneri, vinovăția acestuia nefiind obiectiv confirmată prin careva probe incontestabile.

Consideră că sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri, iar dubiile în probarea învinuirii urmează a fi interpretate în favoarea recurentului, la caz urmează a fi achitat din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Astfel, recurentul invocă că instanțele de fond nu au ținut cont de concluziilor Raportului de expertiză extrajudiciară nr.201806P0166 din 21 martie 2018, întocmit de către expertul judiciar toxicolog medico-legal al Centrului de Medicină Legală Gherasim Alina, în baza îndreptării nr.01-12/376 din 12.03.2018 a IMSP DRN și cererea de contestare a recurentului, prin s-a constatat că în proba de sânge nu s-au depistat canabinoide - compuși chimici activi ai canabisului (f. d. 99-100).

Din concluziilor expertului Botezatu Maia, șef al secției Toxicologie medico-legală a Centrului de Medicină Legală, audiat în calitate de martor al acuzării rezultă că, prezența substanțelor stupefiante în sânge produce stare de ebrietate, iar prezența acestor substanțe în urină, denotă faptul că substanțele stupefiante sunt la faza de eliminare din organism și nu provoacă stare de ebrietate. Dovezi ale consumului de droguri pot fi detectate prin diferite probe biologice, inclusiv de sânge, urină, salivă, transpirație și chiar de păr. Sângele constituie matricea ideală pentru obținerea dovezii legale de conducere sub influența.

În UE, urmărirea judiciară se bazează doar pe rezultatele unei analize de sânge. Probele de salivă sunt acceptabile pentru testarea pe șosea a conducătorilor auto - urina nu este adecvată pentru a indica gradul de influența. Mai mult decât atât, o persoană imediat după consum va fi în stare de ebrietate (anume din acest considerent se prelevează o probă de salivă), însă, în proba de urină vom obține un rezultat negativ, dat fiind faptul că aceasta reprezintă faza de eliminare a drogului din organism.

Mari dubii trezesc declarațiile făcute de martorul Roșior Gheorghe în baza căreia instanța de fond și-a motivat sentința precum că „Manifestările clinice dispar odată cu substanțele canabinoide din urină”, astfel, ar reieși că persoana după consum este în stare de ebrietate zile sau chiar săptămâni.

Recurentul consideră că, pe tot parcursul procesului penal, i-au fost lezate drepturile, libertățile și demnitatea prin defăimare și calomnie. La fel, i-au fost aduse pagube materiale și morale în proporții deosebit de mari pe care le suportă până în prezent. A ratat ocazii de a obține profit, fiind nevoit să petreacă timpul la IMSP DRN, Centrul de Medicină Legală, Poliția Rutieră, Organele de urmărire penală, Procuratură, instanțe de judecată sau pe drumuri de la o instituție la alta. Tot din acest motiv a fost nevoit să absenteze adesea de la

serviciu, ca într-un final să afle angajatorul despre respectiva cauză penală, fiind nevoit ulterior să depună cerere de demisie.

De asemenea, menționează că pe tot parcursul procesului penal, deși nevinovat, recurentul a fost în imposibilitate de a se angaja la serviciu din cauza cazierului judiciar, astfel fiindu-i îngrădit dreptul la muncă, consecință care a atras după sine un șir de riscuri psiho-sociale, pentru întreaga sa familie, inclusiv copilul minor pe care îl are la întreținere.

6. La recursul în anulare declarat a depus referință *procurorul*, prin care a manifestat dezacordul cu recursul declarat, solicitând declararea recursului ca inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat cu menținerea deciziei instanței de recurs motivând prin faptul că lipsesc temeiuri de casare.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit art. 456 alin. (1) și art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, *Colegiul penal decide inadmisibilitatea recursului în anulare înaintat, în cazul în care se constată că acesta nu îndeplinește cerințele de formă și de conținut.*

În textul art. 455 alin. (2) Cod de procedură penală, se specifică căror cerințe trebuie să corespundă cererea de recurs în anulare, în special conținutul acesteia. Norma procesuală reglementează obligația recurentului de a aduce în textul recursului argumentarea ilegalității hotărârii atacate, cu indicarea temeiurilor prevăzute în art. 453 Cod de procedură penală.

Din textul recursului în anulare, Colegiul penal atestă că recurentul nu indică prezența unui viciu fundamental în cadrul procedurii precedente, dar contestă hotărârile judecătorești, manifestându-și dezacordul cu soluția instanțelor inferioare.

În acest context, se notează că conform prevederilor art. 453 alin. (1) Cod de procedură penală, *pot fi atacate hotărârile judecătorești irevocabile, în scopul reparării erorilor de drept comise la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată, sau în cazul în care Curtea Europeană a Drepturilor Omului, informează Guvernul Republicii Moldova despre depunerea cererii, iar alin. (2) a aceluiași articol prevede că recursul în anulare este inadmisibil, dacă nu se întemeiază pe temeiurile prevăzute de acest articol sau este declarat repetat.*

Potrivit art. 6 pct. 44) Cod de procedură penală, *viciul fundamental în cadrul procedurii precedente, care a afectat hotărârea pronunțată, reprezintă o încălcare esențială a drepturilor și libertăților garantate de Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, de alte tratate internaționale, de Constituția Republicii Moldova și de alte legi naționale.*

Raportând normele citate, la textul recursului declarat, se constată că recurentul nu a invocat în ce constă viciul fundamental, care ar afecta hotărârea atacată, nu a indicat care drepturi prevăzute de Convenția pentru Apărarea drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, de alte tratate internaționale, de Constituția Republicii Moldova sau de alte legi naționale, au fost încălcate și a omis să argumenteze ilegalitatea hotărârii contestate în acest sens, fără a respecta astfel cerința prevăzută de art. 455 alin. (2) pct. 7) Cod de procedură penală, care prevede obligația de a indica în cererea de recurs în anulare, conținutul și motivele recursului în anulare, cu menționarea cazurilor prevăzute de art. 453 Cod de procedură penală și cu argumentarea ilegalității hotărârii atacate, or recurentul și-a manifestat dezacordul cu soluția instanțelor de judecată privind constatarea vinovăției și condamnarea lui Stavinschi Nicu în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (1) Cod penal, critici la care s-a dat răspuns prin hotărârile atacate și ce nu pot afecta soluția adoptată de instanța de recurs, care a devenit irevocabilă.

Totodată, Colegiul penal mai invocă că potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, unul din aspectele fundamentale ale preeminenței dreptului este principiul securității raporturilor juridice, care cere „inter alia”, ca, atunci când instanțele judecătorești dau o apreciere finală unei chestiuni, constatarea lor să nu mai poată fi pusă în discuție (a se vedea cazul *Brumărescu vs România*, Nr. 28342/95&62, 28 octombrie 1999). Acest principiu insistă asupra faptului că nici o parte la proces nu este în drept să solicite revizuirea unei hotărâri judecătorești definitive și executorii doar în scopul reluării procesului de judecată și al unei noi soluționări a cauzei.

Competența de revizuire a instanțelor supreme trebuie exercitată pentru a corecta erorile de drept și omisiunile justiției, și nu pentru a efectua o reexaminare a cauzei. Revizuirea nu trebuie tratată ca un recurs deghizat și nici existența a două păreri asupra aceleiași probleme nu poate servi drept temei pentru reexaminare. O îndepărtare de la acest principiu este justificată doar în cazul în care reexaminarea este necesară în virtutea circumstanțelor fundamentale și obligatorii (a se vedea cazul *Bujnița vs Moldova*, Nr.36492/02, 16 ianuarie 2007).

Astfel, reieșind din considerentele menționate și având în vedere că, recursul în anulare al condamnatului nu se întemeiază pe temeiurile prevăzute în art. 453 alin. (1) Cod de procedură penală, Colegiul penal conchide inadmisibilitatea acestuia, pe motiv că nu îndeplinește cerințele de formă și de conținut.

8. În conformitate cu prevederile art.431 alin.(2), art.432 alin.(2) pct. 1), art.453, 456 Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de către condamnatul *Stavinschi Nicu*, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 octombrie 2022, în propria cauză penală, deoarece nu îndeplinește cerințele de formă și conținut.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată integral la 13 iulie 2023.

Președinte

Guzun Ion

Judecători

Eremciuc Ghenadie

Daguța Sergiu